

în serviciul visteriei. Puțin după aceea durerea, ce 'i causă mórtea tatălui său precum și necurmatele procese iscate după mórtea aceluia, 'lú făcură misantropú și scepticú; dar' frumósele versuri ale lui Cârlovă deșteptară într'însul gustul literaturii naționale și încuragiările lui Heliade 'lú înturnară cu totul spre poezie. El traduse mai întâi câteva bucăți străine, precum: „Șalul negru“ după *Puşchin*, și câte-va balade de Victor Hugo; în urmă publică poemul său istoric „Aprodul Purice“ după tradițiunii populare. Acest debut 'i făcú o mare reputațiune. Mai târziu traduse tóte baladele lui V. Hugo și satirele principelui Antioch Cantemir, acestea însă împreună cu A. Donici. Publică apoi mai multe nuvele și scene istorice în prosă, contribuind prin acestea la renașcerea și re-deșteptarea României, ceea ce 'i dete rangul între principalii scriitori români. El a fost membru al adunării naționale din Moldova în decursu de 10 ani, a ocupat și mai multe funcțiuni administrative; în anul 1857 fu delegat pe lângă comisiunea de delimitare a Basarabiei, redată Moldovei. În timpul funcțiunilor sale părăsi el calea literară, din cauza varielor ocupațiuni; dar' mai pe urmă